

The Howard League.

Av bitr. stadsfiskal KLAS LITHNER.

The Howard League for Penal Reform (här nedan kallad HL) bildades år 1921 genom sammanslagning av två organisationer med liknande mål, nämligen the Howard Association och the Penal Reform League. Den förra organisationen hade bildats år 1866 av domare, advokater och fängelsedirektörer. Den är uppkallad efter John Howard, en känd engelsk förkämpe för fängelsereformer under 1700-talet.

HL:s mål är att förebygga brott och befordra en konstruktiv behandling av brottslingar.

Bland äldre reformer som HL eller dess moderorganisationer hjälpt till att genomföra kan nämnas villkorlig dom med övervakning (probation), inrättande av särskilda barn- och ungdomsdomstolar, utnämmande av kvinnliga domare i lägsta instans, införandet av läkare i fängelserna och inrättandet av observationscentraler för läkarundersökning och personundersökning av åtalade före rättegången.

Under de sista 25 åren har HL bl. a.

- 1) medverkat till avskaffande av isolerings- och disciplinstraff i fängelser och tystnadssystemet där samt införandet av föreläsningar, skolundervisning och fängelsebesökare i fängelserna,
- 2) föreslagit och befordrat lagstiftningen om fri rättshjälp för tilltalade i brottsmål,
- 3) insamlat medel till radio- och korrespondensundervisning för fångar,
- 4) organiserat propagandan för avskaffandet av kroppsstraff, vilket också lyckats, evad det gäller domstolarna,
- 5) drivit en omfattande propaganda för dödsstraffets avskaffande,
- 6) befordrat lagstiftningen om förvandling av böter år 1955, som betydligt minskade sistnämnda företeelse,
- 7) propagerat för att viss utbildning bör fordras för Magistrates (lekmannadomare i lägsta instans) och
- 8) genomdrivit införandet av en ständig rådgivande kommitté för fängelseadministration i Kolonialministeriet.

Det är mycket svårt att uppskatta i vad mån HL:s verksamhet bidragit till ny lagstiftning på olika områden. Enligt ett yttrande i en tidskriftsartikel 1949 av den engelske fångvårdschefen Sir Lionel Fox har den emellertid haft mycket stort inflytande. Detta har berott dels på att den varit frivillig och fristående och dels på dess stora sakkunskap. Detta har medfört att HL fått ett slags halvt officiellt erkänd ställning som kontrollant och kritiker beträffande fångvården.

HL arbetar på två håll, dels en gren av arbetet som riktar sig inåt, mot fångvårdsmyndigheter, andra statliga myndigheter och utredningar, och dels en mer utåtriktad propagandaverksamhet, som siktar på den upplysta allmänheten.

Den förra delen av arbetet består först i framställningar och förhandlingar med fångvårdsmyndigheterna och inrikesdepartementet rörande olika frågor angående fångvård- och brottslighet. Den består vidare i att HL förbereder och avger yttranden till olika utredningar. Detta sker vanligen genom att HL utser ett arbetsutskott som studerar den aktuella frågan, hör specialister och uppsätter ett memorandum. Detta ingives sedan till vederbörande utredning, vanligen i form av muntlig „evidence“ i enlighet med engelsk kommittépraxis. Man arbetar f.n. inom HL särskilt inom två områden för att åstadkomma material för två nu sittande utredningar. Den första gäller en översyn av barn- och ungdomsdomstolarna, och på denna punkt hyser man inom HL den åsikten att straffbarhetsåldern bör höjas från 8 till 15 år. Den andra aktuella frågan gäller en fullständig utredning rörande fångvårdspersonalen. Härvidlag är man inom HL intresserad av att söka ändra karaktären av dennas arbetsuppgifter från den rena vakttjänsten till mera konstruktiv verksamhet.

Den mer utåttriktade och propagandabetonade verksamheten som HL bedriver består i:

- 1) Hållande av sommarkurser vid universiteten,
- 2) Hållande av föreläsningsserier i London,
- 3) Tillhandahållandet av föreläsare för hållande av föredrag på andra platser i landet,
- 4) Publicerandet (fr. o. m. 1922) av *The Howard Journal*, som utkommer med ett nummer om året,
- 5) Utgivandet av en skriftserie,
- 6) Propagandaverksamhet i dagspressen (antingen genom insändare eller genom att vissa organ sympatisera med HL:s verksamhet), och
- 7) Framställande av motioner i Parlamentet.

Ett visst antal av dettas ledamöter äro medlemmar av eller eljest intresserade av HL:s verksamhet. Man vinnlägger sig emellertid om att betona HL:s opolitiska karaktär genom att låta motionerna göras av representanter för olika politiska partier omväxlande.

I den ovannämnda skriftserien förekomma vissa synnerligen intressanta bidrag. Tre av dem få anses vara av betydelse även ur svensk synpunkt, nämligen „Professional Social Work and the Rehabilitation of Prisoners“ av Klare, Tilley och Morton (1954), „Group Therapy in Prison“ av Mackewood och „Problems of Probation with a Condition of Residence at a Mental Hospital“ av Neustatter (1953).

HL åtnjuter konsultativ status inför Förenta Nationerna. Detta medför att deras representanter kunna deltaga i de möten som vartannat år hållas i Genève av de europeiska medlemmarna i sektionen för förebyggande av brott och behandling av lagöverträdare. Då HL:s delegater äro allmänt erkända som experter, ha de i viss utsträckning kunnat påverka sektionens verksamhet.

De mål för vilka HL nu särskilt arbetar äro:

- 1) tillhandahållande av tillräckligt arbete för fängelserna för att samtliga fångar skola kunna hållas fullt sysselsatta därmed samt höjning av betalningen,
- 2) fler öppna anstalter,
- 3) tillhandahållande av medicinsk och psykiatrisk vård i ökad utsträckning,
- 4) större användning av läkare och psykologer för personundersökningar före domen,
- 5) anställandet i alla fängelser av fullt kompetenta socialarbetare, vilka även skulle handha en del av eftervården,
- 6) större vikt på uppfostran och undervisning av fångarna,
- 7) avskaffande av kroppsstraff som disciplinmedel i fängelserna,
- 8) utvidgande av den villkorliga domen genom flera hem för villkorligt dömda,
- 9) ökad användning av skadestånd vid förmögenhetsbrott,
- 10) ökad användning av offentlig försvarare,
- 11) avskaffande av dödsstraffet (just nu högaktuell fråga),
- 12) befrämjande av kriminologisk forskning och
- 13) ökad uppmärksamhet på den praxis som vissa domstolar under de sista åren börjat tillämpa, att döma kvalificerade återfallsförbrytare till längre straff än tidigare.

HL har vidare ett intressant bibliotek på cirka 1.500 volymer straffrätt och kriminologi.

HL:s ordförande är viscount Templewood (tidigare känd som Sir John Simon, Inrikesminister närmast före kriget, se SvJT 1954:627) och sekreterare är Hugh J. Klare, från vilken större delen av de upplysningar erhållits som ligga till grund för artikeln.

I arbetsutskottet är George Benner, M.P., ordförande. Vice ordförande är Theodora Calvert, medförfattare till det kända verket „The Lawbreaker“ (1933). I utskottet ingå bl. a. de kända kriminologerna Margery Fry, Max Grünhut och Hermann Mannheim.

Klas Lithner.